

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat

datum 18 november 2009

Betreffende wetsvoorstel:

32127 Regels met betrekking tot versnelde ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten (Crisis- en herstelwet)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 18 november 2009 aangenomen door de Tweede Kamer. PvdA, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk stemden voor.

De stemmingen over amendementen en moties vonden plaats op 17 november 2009.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Diverse artikelen in bijlage II

38 → 83 → **136** (Koopmans)

Dit amendement strekt ertoe om de genoemde projecten toe te voegen aan bijlage II. Alle projecten voldoen aan de in de wet genoemde criteria.

Aangenomen. Voor: PvdA, VVD, SGP, CDA, ChristenUnie, PVV en het lid Verdonk

Artikel 3.8

55 → **135** (Samsom/Koopmans)

Algemeen

De hoge stikstofdepositie is een belangrijk probleem bij de implementatie van Natura 2000. Het gaat daarbij om de stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige natuur door activiteiten in en buiten Natura 2000-gebieden (landbouw, verkeer, industrie).

Tussen het huidige niveau van stikstofdepositie en het gewenste niveau zit een groot verschil. De depositie zal moeten worden verminderd, om de natuurdoelen te realiseren en ruimte te bieden voor economisch en cultureel relevante activiteiten.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 17 november 2009

blad 2

In het kader van een programmatische aanpak, zoals aanbevolen door de Adviesgroep Huys van juni 2009 (Kamerstukken II 2008/09, 31 700 XIV, nr. 160), kunnen de betrokken overheden afspraken maken over de inzet van instrumenten om de noodzakelijke reductie van stikstofdepositie te verwezenlijken, en om te waarborgen dat die reductie ook daadwerkelijk plaatsvindt. Daarbij wordt in beeld gebracht welke bijdragen de verschillende niveaus (generiek, provinciaal, gebiedsgericht) en de verschillende sectoren (landbouw, verkeer, industrie) kunnen leveren aan de vermindering van de stikstofdepositie.

Voorop moet worden gesteld dat het beheerplan centraal blijft staan als instrument om op gebiedsniveau aan te geven hoe en in welk tijdsbestek de instandhoudingsdoelstelling voor de Natura 2000-gebieden worden gerealiseerd. In het beheerplan moet immers worden bepaald welke reductieopgave nodig is voor de in het gebied liggende natuurdoelen. Duidelijk moet worden welke effectgerichte maatregelen worden genomen, in combinatie met maatregelen die leiden tot een verlaging van de stikstofdepositie. Een programmatische aanpak voegt hieraan toe dat de effecten van andere maatregelen, niet opgenomen in het beheerplan, die wel bijdragen aan de reductie van de stikstofdepositie, bij de realisering van de instandhoudingsdoelstelling worden betrokken. Te denken valt aan generieke brongerichte maatregelen op Rijksniveau, gebiedsgerichte en effectgerichte maatregelen op provinciaal niveau. Die maatregelen zullen in onderlinge samenhang in hoge mate de daling van de stikstofdepositie moeten bewerkstelligen. In het kader van een programmatische aanpak zullen de effecten van die maatregelen op de specifieke Natura 2000-gebieden moeten worden aangegeven. Die effecten zullen vervolgens ook weer opgenomen moeten worden in het beheerplan. Tegen die achtergrond vormt het beheerplan het start- en het sluitstuk van de programmatische aanpak. Zonder beheerplan is het niet mogelijk een reductieopgave te formuleren. De gemaakte afspraken in het programma zullen uiteindelijk weer in het beheerplan terechtkomen. Het is dus belangrijk dat beheerplannen daar expliciet op kunnen aanhaken

Wijzigingen in artikel 3.8, onderdeel Ia

Artikel 19kg

Eerste en tweede lid

Het voorgestelde artikel 19kg voorziet in de hoofdregels ten aanzien van de totstandkoming van het programma vermindering stikstofdepositie.

Het eerste lid regelt dat het programma op rijksniveau wordt vastgesteld, door de meest betrokken ministers in overeenstemming met de provincies. De afspraken in het programma hebben alleen betrekking op de specifiek in het programma aangewezen Natura 2000-gebieden.

Het is aan gedeputeerde staten die het bevoegd gezag zijn voor het vaststellen van het beheerplan voor het desbetreffende Natura 2000-gebied, om hier het initiatief te nemen. Zij moeten een voordracht doen voor aanwijzing van het Natura 2000-gebied (tweede lid). Voor zover het bevoegd gezag een tot het Rijk behorend bestuursorgaan is, is een dergelijke voordracht niet nodig, gelet op het feit dat het programma en de aanwijzing van de Natura 2000-gebieden in dat programma, al op rijksniveau plaatsvinden.

datum 17 november 2009

blad 3

Derde lid

Indien een Natura 2000 gebied in het programma wordt opgenomen, wordt in het beheerplan een ambitieuze en realistische doelstelling opgenomen ten aanzien van het halen van de noodzakelijke depositiedaling waarmee op een gegeven moment de goede staat van instandhouding gehaald wordt. Er moet een termijn worden opgenomen waarop dit doel bereikt zal zijn. De te realiseren daling van de depositie zal over de beheerplanperiodes gelijkmatig worden verdeeld.

Vierde lid

Om snel stappen te zetten, is het zaak dat het programma binnen 2 jaar na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel wordt vastgesteld. Eventueel kan het programma naderhand nog door middel van een wijziging worden aangevuld. Na drie jaar (mid-term) kunnen verbeteringen worden doorgevoerd op basis van de opgedane ervaringen. Iedere zes jaar wordt een nieuw programma vastgesteld.

Artikel 19kh

Deze bepaling regelt de minimumvereisten aan de inhoud van het programma, voor de Natura 2000-gebieden waarop het programma van toepassing is (de "betrokken gebieden"). Er kan voor worden gekozen om in het kader van dit programma een aantal Natura 2000-gebieden in dezelfde regio met dezelfde problematiek, als één groep van gebieden te behandelen.

Vereist in het programma zijn:

- een beschrijving van de huidige toestand;
- een beschrijving van de autonome ontwikkelingen en de effecten daarvan, positief of negatief, op de stikstofdepositie;
- de te realiseren doelstelling ten aanzien van de stikstofdepositie. Eventueel kan daarbij worden gewerkt met tussendoelstellingen. Bij de totstandkoming van het programma zal moeten worden bezien hoe de doelstelling moet worden geformuleerd: in de hoeveelheid gemeten mollen per hectaren per stikstof gevoelig habitatype, of door te werken met andere indicatoren die een betrouwbaar beeld geven van het herstel van de natuur en de staat van instandhouding.

In het eerste lid, onderdeel d, en het derde lid, zijn de door de bestuursorganen te treffen reductiemaatregelen opgenomen. Ook is erin voorzien dat ten aanzien van de te nemen maatregelen tevoren de sociaal economische gevolgen zijn onderzocht en worden gewogen op haalbaarheid en betaalbaarheid in overeenstemming met het bepaalde in de Natuurbeschermingswet.

Het programma zal worden afgestemd met andere programma's van het Rijk die betrekking hebben op de milieukwaliteit. In het bijzonder van belang daarbij is het nationale samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL), dat is geregeld in artikel 5.12 en verder van de Wet milieubeheer.

Het vierde lid heeft betrekking op de ontwikkelingsruimte. Door de te realiseren reductie van de stikstofdepositie kan in een gebied ruimte ontstaan om stikstofveroorzakende activiteiten toe te staan, die zonder deze programmatische aanpak niet mogelijk waren.

Het vijfde lid voorziet in dat verband in de mogelijkheid van toedeling van ontwikkelingsruimte die wordt gecreëerd via Rijksmaatregelen, aan projecten die

datum 17 november 2009

blad 4

gebiedsoverstijgend zijn. Daarvoor dient eerst een passende beoordeling plaats te vinden, waarbij ook andere factoren dan de stikstofbelasting worden betrokken. Als uit de passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat er geen aantasting van natuurwaarden plaatsvindt, is het verbod van artikel 19d, eerste lid, niet van toepassing.

Artikel 19ki

Deze bepaling maakt het mogelijk dat een in het programma opgenomen reductiemaatregel, op verzoek van het verantwoordelijke bestuursorgaan, wordt vervangen door andere maatregelen. De ministers van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu in overeenstemming met de provincies gaan alleen met vervanging akkoord als de alternatieve maatregelen ten minste het zelfde effect op de stikstofreductie hebben.

Artikel 19kj

Dit artikel bevat de verplichting van alle betrokken bestuursorganen om de reductiemaatregelen waarvoor zij verantwoordelijk zijn, uit te voeren (eerste lid). Dat impliceert dat het betrokken bestuursorgaan ook moet voorzien in een effectief toezicht op de naleving van de voorschriften door de ondernemers en andere normadressaten. Bestuursorganen hebben onder meer de dwingende instrumenten uit artikel 19ke tot hun beschikking om uitvoering af te dwingen. Het tweede lid maakt het mogelijk een bestuursorgaan van zijn verplichtingen te ontslaan, wanneer de maatregel niet meer nodig is. Tijdige uitvoering van de reductiemaatregelen door provincies en gemeenten kan zonodig met inzet van het generieke instrumentarium van het interbestuurlijk toezicht, opgenomen in de Provinciewet en de Gemeentewet, worden afgedwongen.

Artikel 19kk

Het beheerplan is en blijft het centrale instrument. Met het oog op de inpassing van resultaten uit het programma in het beheerplan, kan het wenselijk zijn hierover nadere regels te stellen. Artikel 19kk verschaft die bevoegdheid.

Artikel 19kl

Het voorlopige programma is een samenvatting van bestaand beleid en bevat de eerste snel te treffen nieuwe maatregelen. Zodoende ligt er een basis waarmee men in de gebieden snel aan de slag kan gaan.

Artikel 19km

Het bevoegd gezag dat het beheerplan vaststelt, bepaalt voor het Natura 2000-gebied de ontwikkelingsruimte (eerste lid), en deelt dit toe aan activiteiten en ontwikkelingen die in het beheerplan zijn of worden opgenomen (tweede en derde lid). Wil een activiteit in aanmerking komen voor deze ruimte, dan zal zij dus in het beheerplan moeten worden opgenomen. De ontwikkelingsruimte die in het programma zelf al is toebedeeld aan gebiedsoverstijgende projecten, wordt hierin niet meegenomen. Om te voorkomen dat als halverwege de planperiode blijkt dat de doelstellingen niet gehaald worden ontwikkelingsruimte moet worden gekort op reeds gerealiseerde ontwikkelingen wordt een reserve van minimaal 10% gereserveerd om in de tweede helft van de beheerplanperiode toe te kunnen delen. Halverwege de beheerplanperiode zou ook

datum 17 november 2009

blad 5

kunnen blijken dat het tussendoel ruimschoots wordt bereikt, hetgeen meer ontwikkelingsruimte oplevert.

Artikel 3.8, onderdeel Ib (nieuw)

Eén van de maatregelen ter reductie van de stikstofdepositie zijn de effectgerichte maatregelen. Deze feitelijke handelingen kunnen worden opgenomen in het beheerplan, en worden door eigenaren of gebruikers van het betreffende gebied uitgevoerd.

De voorgestelde wijziging van artikel 21, vierde lid, van de Nbwet voorziet erin dat het bevoegd gezag zelf deze effectgerichte maatregelen kan laten uitvoeren, wanneer de eigenaren of gebruikers dit niet doen.

Wijzigingen in artikel 3.8, onderdeel J

Het besluit inzake de vaststelling van een programma wordt uitgezonderd van beroep bij de bestuursrechter. Voor zover er activiteiten worden toegestaan op basis van de zogenoemde ontwikkelingsruimte, zal dat zijn beslag krijgen in het beheerplan. Tegen dat onderdeel van het beheerplan kan wel in beroep worden gegaan.

Wijzigingen in de artikelen 3.10 en 3.12

De voorgestelde integratie van de natuurtoets in tracébesluiten en wegaanpassingsbesluiten heeft geen betrekking op projecten die op grond van artikel 19kh, vijfde lid, kunnen plaatsvinden.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel 4.3

77 → **134** (Samsom c.s.)

Dit amendement maakt het mogelijk om zonder vergunning oplaadpunten voor elektrische auto's aan te leggen.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, ChristenUnie, SGP en CDA

Artikel 2.15

62 → **132** (Wiegman)

Artikel 2.10, tweede lid en vijfde lid laten onduidelijkheid bestaan in hoeverre rijk en provincies de bevoegdheid op grond van de Wro behouden om corrigerend op te treden in het geval een projectuitvoeringsbesluit in strijd is met de nationale of provinciale belangen. De toevoeging aan artikel 2.15 neemt deze onduidelijkheid weg.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie en PVV

Artikel 2.3

59 → **131** (Wiegman)

Niet valt uit te sluiten dat een milieuontwikkelingsgebied een (boven)regionaal schaalniveau kent, waardoor de provincie eerder dan de gemeente in aanmerking kan komen als bevoegd gezag voor het vaststellen van een gebiedsontwikkelingsplan, al dan niet in samenhang met een provinciaal inpassingsplan. Juist of ten minste ook bij (milieu)ontwikkelingsgebieden kan sprake zijn van gemeentegrensoverschrijdende situaties.

datum 17 november 2009

blad 6

Met deze toevoeging ontstaat een consistent geheel van provinciale bevoegdheden met betrekking tot hoofdstuk 2: afdeling 1, 6 en 7, zoals dit ook voor gemeenten geldt.

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie, SGP en CDA

Artikel 2.10a

66 → **128** (Van der Staaij)

Met het amendement wordt gewaarborgd dat provinciale staten niet zomaar over de bestuurlijke vrijheid van gemeenten heen kunnen stappen, maar dat zij alleen op grond van een relevant en aantoonbaar provinciaal belang een projectuitvoeringsbesluit kunnen vaststellen.

Aangenomen. Voor: SP, D66, PvdD, ChristenUnie, SGP en CDA

Artikel I

57 → **126** (Wiegman)

In de CHW wordt voorzien in een structurele aanpassing van het onteigeningsregime. De indiener is van mening dat voorkomen moet worden dat een structurele wijziging fundamenteel nadenken over het onteigeningsrecht in de weg staat. In het kader van het bestrijden van de gevolgen van de economische crisis en het bevorderen van een goed en duurzaam herstel van de economische structuur van Nederland, heeft een tijdelijk nieuw regime nut. Daarbij moet dan wel daadwerkelijk worden toegewerkt naar een volledige herziening van de onteigeningswet.

Daartoe wordt een bovenstaande bepalingen in de CHW opgenomen. Binnen drie jaar na inwerkingtreding van de CHW wordt een evaluatie naar de Kamer gezonden. Binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van de CHW dient een voorstel van wet ter herziening van het onteigeningsregime bij de Kamer worden ingediend. De uitkomsten van de evaluatie van het 'CHW-onteygeningsregime' kunnen in het nieuwe voorstel worden meegenomen

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel 3.2

33 → **123** (Wiegman/Samsom)

Het amendement onder I verlaagt de ondergrens van 10 MW naar 5 MW. Dat geeft de provincies meer mogelijkheden in het nemen van de regie bij de realisatie van windmolenparken. De provincie kan hiermee onder andere voorkomen dat er allemaal heel kleine windparkjes komen.

Het amendement onder III maakt provinciale staten in plaats van Onze Minister bevoegd om in bepaalde omstandigheden te kunnen afzien van de verplichting in artikel 9e om voor windparken tussen 5 en 100 MW gronden aan te wijzen en daarvoor een inpassingsplan vast te stellen. In overeenstemming met de systematiek van de Wet ruimtelijke ordening dienen provinciale staten in laatste instantie zelf over de inzet van de provinciale Wro-instrumenten te kunnen beslissen.

Het amendement onder II verplicht provinciale staten bovendien pas tot toepassing van deze bevoegdheid gebruik te maken – op grond van het tweede lid in het geval een producent melding maakt van een voornemen tot aanleg of uitbreiding van de productiecapaciteit - als de betreffende gemeente(n) niet bereid is(zijn) hiervoor een bestemmingsplan vast te stellen. Hiermee wordt niet het in artikel 9e wet bepaalde provinciale belang voor windparken tussen 5 en 100 MW betwist – de provincies nemen

datum 17 november 2009

blad 7

daar de verantwoordelijkheid voor -, maar worden gemeenten in de gelegenheid gesteld zelf het bestemmingsplan vast te stellen. Ook deze bestuurlijke verhoudingen zijn passend in de systematiek van de Wro

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, D66, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Diverse artikelen

28 → **122** (Wiegman c.s.)

In dit amendement wordt afdeling 7 verruimd met de categorie (boven)regionale projecten met nationale betekenis. Aan de ene kant wordt hierdoor voorkomen dat dergelijke projecten tussen wal en schip raken. Aan de andere kant komen de extra mogelijkheden (ten opzichte van bestaande wettelijke bevoegdheden voor provincies om medewerking van andere overheden te vorderen) die deze afdeling biedt voor versnelde uitvoering van belangrijke provinciale projecten binnen het bereik van provincies. In het wetsvoorstel is deze benadering al gevolgd, waar afdeling 6 van hoofdstuk 2 tevens aan de provincies ter toepassing beschikbaar is gesteld (nota van wijziging, artikel 2.10a).

Met deze toevoeging ontstaat een consistent geheel van provinciale bevoegdheden met betrekking tot hoofdstuk 2: afdeling 1, 6 en 7, zoals dit ook voor gemeenten geldt.

Aangenomen. Voor: PvdA, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel 1.12

26 → **118** (Wiegman)

Artikel 1.12 regelt het van toepassing verklaren van Lex silencio positivo op wettelijke voorschriften genoemd in bijlage III bij deze wet door een verwijzing naar paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht. In deze paragraaf wordt echter niet geregeld dat de aanvrager van een vergunning ook in de ontvangstbevestiging hierover wordt geïnformeerd. Dit amendement regelt dit zoals dit ook is geregeld in artikel 29 van de Dienstenwet (31579).

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel 2.9

102 → **112** (De Mos)

Dit amendement brengt bouwprojecten tot 12 woningen- onder de reikwijdte van hoofdstuk 2, afdeling 6 (Versnelde uitvoering van bouwprojecten).

Aangenomen. Voor: D66, VVD, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel 4.1

104 (Koopmans)

Uit de Crisis- en Herstelwet, art. 4.1, volgt dat art. 2, onderdeel p, van het Besluit vergunningen Natuurbeschermingswet 1998 zodanig gewijzigd wordt dat het bevoegd gezag voor de uitvoering van de Natuurbeschermingswet voor zeehavens overgaat van de provincies naar het Rijk, te weten het ministerie van LNV.

Deze wet voorziet in versnelling van procedures gericht op de rijksinfrastructuur. Voor wat betreft de ontwikkeling van de zeehavens is dit voldoende geregeld in de bevoegdheidsoverdracht ten aanzien van de hoofdvaarwegen en de primaire waterkeringen

datum 17 november 2009

blad 8

als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Waterwet die in beheer zijn bij het Rijk. De toevoeging aan de woorden «en zeehavens» lijkt daarbij ten overvloede. Daarnaast is de term «zeehavens» niet nader begrensd tot rijksinfrastructuur. Met het schrappen van de woorden «en zeehavens» wordt ervoor gezorgd dat de interpretatie van de reikwijdte van deze wijziging niet kan leiden tot ongewenste onduidelijkheden bij de vergunningverlening op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Hierdoor worden dreigende risico's ten aanzien van vertraging in de ontwikkeling van zeehavens voorkomen.

In het verleden zijn afspraken gemaakt over decentralisatie van de bevoegdheden op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (vastgelegd in het Besluit vergunningen Natuurbeschermingswet 1998, d.d. 16 augustus 2005), mede geleid door de wens om te komen tot een goede afstemming met andere provinciale bevoegdheden. Verder is op 5 oktober 2009, naar aanleiding van jurisprudentie, een wetswijziging van kracht geworden waardoor het bevoegd gezag in een groot deel van de Waddenzee beperkt is tot de provincies. De Crisis- en Herstelwet lijkt, met uitzondering van de rijksinfrastructuur, niet bedoeld om deze decentralisatie weer ongedaan te maken. Provincies blijven het bevoegd gezag voor de toetsing van projecten en handelingen in de zeehavens aan de Natuurbeschermingswet 1998.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel 2.4

82 (Koopmans/Samsom)

Dit amendement maakt nog meer innovatieve projecten mogelijk, ook op het gebied van (duurzame) energie en warmte. Te denken valt aan zelflevering van duurzame energie en hergebruik van restwarmte.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Hoofdstuk 2, afdeling 4

12 → 34 → **81** (Vendrik c.s.)

De regering stelt voor de eis dat 70% van huurders van een woningcomplex akkoord moet zijn met een energiebesparingsinvestering te laten vallen. Daarmee kiest het kabinet ervoor een goed functionerende wettelijke norm te laten vallen, met onbekende (juridische) gevolgen. Nu weet een rechter immers precies wat hij kan beschouwen als een project met draagvlak. Als het voorgestelde artikel doorgang vindt, zullen rechters zelf elk individueel geval moeten bekijken, omdat een collectieve norm ontbreekt. Ook ondermijnt het amendement het draagvlak dat nodig is voor dergelijke projecten. Door de positie van huurders op dit punt te verslechteren, zal de neiging om werk te maken van energiebesparing niet toenemen, in tegendeel.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD en ChristenUnie

Artikel I en II

76 (Wiegman)

Met invoering van de Crisis- en herstelwet wordt het mogelijk gemaakt om in situaties waarin sprake is van een te hoge geluidsbelasting deze belasting binnen vijf jaar te reduceren door middel van maatregelen welke worden opgenomen in een

datum 17 november 2009

blad 9

geluidreductieplan. Dit amendement beoogt te bewerkstelligen dat deze geluidsreductie ook daadwerkelijk wordt bereikt.

Bij eerste nota van wijziging is onderdeel 4° toegevoegd. Dit onderdeel stelt dat geldende grenswaarden niet van toepassing zijn indien blijkt de aanvraag de geluidsbelasting van het gehele industrieterrein niet toeneemt. Dit is ongewenst omdat hierdoor de belangen van omwonenden kunnen worden geschaad. Bovendien is onduidelijk hoe deze geluidsbelasting moet worden bepaald aangezien hier geen koppeling wordt gelegd met de genoemde grenswaarden.

Het voorgestelde geluidreductieplan is er op gericht om binnen vijf jaar wel aan de geldende voorwaarden te voldoen. Indien na deze periode blijkt dat dit niet is gelukt, dienen onmiddellijk maatregelen te worden getroffen die er toe leiden dat wel aan de grensvoorwaarden wordt voldaan. In het geluidreductieplan moet daarom worden aangegeven op welke wijze dit zal gebeuren om te garanderen dat in de periode van uitstel van vijf jaar daadwerkelijk tot vermindering van de geluidbelasting wordt overgedaan.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie, SGP en PVV

Artikel 3.12

72 (Wiegman c.s.)

Met dit amendement wordt uitdrukkelijk mogelijk gemaakt om bij elk wegproject op basis van de Tracéwet, in het tracébesluit ruimte te creëren voor oplaadpunten voor elektrische auto's.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Bijlage II, onderdeel G

53 (Samsom c.s.)

Het spoorproject Leeuwarden–Groningen omvat de uitbreiding van het spoor om van drie naar vier treinen per uur te gaan. Het gaat om een spooruitbreiding van meer dan vijf kilometer.

Het project past binnen de in de wet genoemde omschrijving van spoorwegen, aanleg of wijziging van spoorwegen zoals omschreven in artikel 2 van de Tracéwet, het welk een voorwaarde is om als spoorproject genoemd te worden.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel 3.8, onderdeel B, onderdeel I

51 (Wiegman/Samsom)

Dit amendement strekt ertoe de verplichting om projecten of handelingen van nationaal belang op te nemen in het beheerplan terug te brengen tot een mogelijkheid om dergelijke projecten op te nemen in het beheerplan.

Het verplicht opnemen van projecten van nationale betekenis brengt verschillende nadelen met zich mee. Het bevoegd gezag (in veel gevallen de provincie) wordt hierdoor verplicht nationale projecten te toetsen, een verantwoordelijkheid die eerst bij het Rijk lag. Dit toetsen is niet alleen een zware last vanwege de grootte van die projecten, maar ook omdat toetsing plaats moet vinden op het moment dat er een nieuw beheerplan moet worden opgesteld, in plaats van op het moment waarop alle details van het project bekend

datum 17 november 2009

blad 10

zijn en toetsing echt mogelijk is. Verplichte opname in het beheerplan zal leiden tot het tussentijds aanpassen van beheerplannen. Daar zijn lokale betrokkenen niet bij gebaat. Alle belanghebbenden moeten immers weer aan tafel schuiven om te zorgen dat hun belangen voldoende verankerd blijven. Bovendien is er een aanzienlijk risico dat de betrokkenen bij het beheerplan, in casu de gebruikers in het gebied, nadelen ondervinden van deze verplichting. Immers, in het beheerplan zullen corrigerende maatregelen getroffen moeten worden om het project mogelijk te maken zonder dat de instandhoudingsdoelen in gevaar komen.

In de oude situatie zou er voor het nationaal project een vergunning worden aangevraagd, waarbij in het project zelf gecorrigeerd of gecompenseerd wordt voor eventuele negatieve effecten. De last ligt dus vooral bij het nationale project, en veel minder bij de overige gebruikers.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie en SGP

Artikel I en II

40 (Wiegman/Samsom)

Met dit amendement wordt beoogd de aanwijzing van ontwikkelingsgebieden en de uitwerking van gebiedsontwikkelingsplannen van waarborgen te voorzien ter bescherming van de bewoners en het milieu. De aanwijzing van ontwikkelingsgebieden is bedoeld om vastgelopen situaties rond milieuvergunningen vlot te trekken en daarmee in een bepaald gebied nieuwe ontwikkelingen mogelijk te maken en de milieukwaliteit te verbeteren. Dit amendement regelt op diverse onderdelen dat de nieuwe ontwikkelingen primair tot milieuverbetering leiden en dat wordt voorkomen dat gedurende langere tijd milieukwaliteitsnormen worden overschreden.

In onderdeel I onder 1 wordt de aanwijzing van ontwikkelingsgebieden beperkt tot bestaand stedelijk gebied en voor bestaande bedrijventerreinen. Voor het buitengebied zijn andere voorstellen in dit wetsvoorstel geregeld die oplossingen bieden voor de problematiek rondom de natuurgebieden.

In onderdeel I onder 2 en onderdeel II onder 5b wordt de mogelijkheid tot verlenging van de geldigheidsduur van gebiedsontwikkelingsplannen met vijf jaar welke is toegevoegd bij tweede nota van wijziging geschrapt omdat dit niet past bij het experimentele karakter van de ontwikkelingsgebieden. Het moet mogelijk zijn de gestelde doelen binnen tien jaar te bereiken. Mocht een verlenging toch nodig zijn dan is er voldoende tijd om dit na een evaluatie van de wet te regelen.

In onderdeel II wordt onder 1 en 4 geregeld dat het gebiedsontwikkelingsplan wordt verankerd in het (gelijktijdig te wijzigen) bestemmingsplan en in het exploitatieplan. Hiermee wordt voorkomen dat de voorschriften van het bestemmingsplan niet overeenkomen met de plannen uit het gebiedsontwikkelingsplan. Tevens kan zo de financiële borging van het gebiedsontwikkelingsplan worden meegenomen in het exploitatieplan.

Met het voorstel in onderdeel II onder 2 wordt het mogelijk om een nadere invulling aan de optimalisatie van de gebruikruimte te geven. In Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 127, nr. 40 2 eerste instantie wordt hierbij gedacht aan een goede balans tussen enerzijds burgers, bewoners en belanghebbenden en anderzijds nieuwe economische activiteiten. Dit moet er toe leiden dat extra milieuwinst wordt geboekt. Omdat maatwerk

datum 17 november 2009

blad 11

per gebied één van de uitgangspunten is van de regeling van de experimentele ontwikkelingsgebieden, is een verschillende aanpak per gebied mogelijk gemaakt. Met het voorstel in onderdeel II onder 3 wordt het mogelijk om de voortgang van de uitvoering van de plannen in het ontwikkelingsgebied te monitoren wat een extra waarborg is dat er na de vastgestelde periode geen overschrijdingen meer plaatsvinden. In het wetsvoorstel is tijdelijke normoverschrijding mogelijk zodra het gebiedsontwikkelingsplan is vastgesteld. Onderdeel II onder 5a regelt dat dit pas mogelijk is als de aanpak uit het plan onherroepelijk is geworden. Dit is nodig omdat bedrijven in beroep kunnen gaan tegen het openbreken van bestaande vergunningen. Indien een dergelijk beroep zou worden toegewezen zou de situatie kunnen ontstaan dat er meer belasting in het gebied ontstaat dan dat er milieugebruiksruimte beschikbaar is. Onderdeel II onder 5 c beoogt de gevolgen van de overschrijding van milieunormen te beperken. Per AMvB kan worden bepaald binnen welke marges overschrijdingen in ontwikkelingsgebieden gezien het tijdelijke karakter aanvaardbaar zijn.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie en SGP

Artikel 5.9

32 (Samsom/Wiegman)

Dit amendement regelt dat de in de in hoofdstuk 1 van wet voorgestelde wijzigingen tot 2014 tijdig worden geëvalueerd.

Twee jaar na vaststelling van deze wet wordt bezien of de afzonderlijke instrumenten in de praktijk bijdragen aan versnelling en verbetering van projecten en eventueel verbetering behoeven.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Bijlage I, onderdeel 7.4

31 (Samsom/Wiegman)

Onderdeel 7.4 vervalt omdat dit zo breed is gedefinieerd dat hieronder ook projecten vallen als uitbreidingen van campings en veehouderijen, waarvoor toepassing van de in hoofdstuk 1 vallende onderdelen van de CHW buitenproportioneel is.

Elders in de crisis en herstelwet wordt de natuurbeschermingswet aangepast, waarmee juist voor deze projecten een oplossing wordt geboden.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD en ChristenUnie

Artikel 5.2

27 (Wiegman c.s.)

Met dit amendement wordt beoogd te regelen dat de in de Crisis- en herstelwet aangekondigde bij AMvB uitgewerkte aanwijzing of uitbreiding van categorieën en lijsten van ruimtelijke en infrastructurele projecten (Bijlage I en II), wettelijke voorschriften (bijlage III), ontwikkelingsgebieden (Afdeling 1), innovatieprojecten (Afdeling 2), bouwprojecten (Afdeling 6), lokale projecten van nationale betekenis (Afdeling 7) en/of regels gericht op versnelling van de ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten en op goede uitvoering van de wet (artikel 5.1) worden voorgehangen bij beide kamers der Staten-Generaal.

datum 17 november 2009

blad 12

De aangekondigde aanwijzingen en uitbreidingen leiden tot (tijdelijke) ontheffing c.q. wijziging van de van toepassing zijnde wettelijke regels. Onder normale omstandigheden zouden regering en parlement, indien uitbreiding van deze bijlagen wenselijk is, een wet in formele zin tot stand brengen. Omdat een algemene maatregel van bestuur sneller in werking kan treden is gezien de doelstelling van deze wet ervoor gekozen dit te regelen bij AMvB. De regering is voornemens het parlement hierbij te betrekken middels een jaarlijks voortgangsrapportage. Dit amendement regelt dat genoemde AMvB wordt voorgehangen bij de Kamer zodat de Kamer indien gewenst hierover kan meebeslissen. Hierbij wordt conform de bestaande regeling in de wet milieubeheer (21.6, vierde lid, Wm) voorzien in een korte zienswijze procedure van vier weken zodat de Kamer het geleverde commentaar kan betrekken bij de standpuntbepaling over het ontwerp besluit.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Diverse artikelen

50 → **137** (Roemer)

Provincies zijn op basis van de Nieuwe Wet Ruimtelijke Ordening al bevoegd om een inpassingplan op te stellen als provinciaal belang gediend is. Deze wet maakt het echter voor nagenoeg alle windprojecten op land mogelijk dat provincies gemeentelijke belangen overrulen. Daarmee worden projecten vanaf 10 mw aan gemeenten opgedrongen waar lokaal geen draagvlak voor is. Met de huidige stand der techniek betekent 10 mw een opstelling van 2 á 3 grote windmolens met grote impact op de omgeving. Naast de kans op versnipperde verspreiding van windmolens hoort de beslissing voor plaatsing van projecten in deze omvang op gemeentelijk niveau thuis. Om deze reden regelt het amendement dat de voorgestelde artikelen 9e, 9f, en 9g van de Elektriciteitswet komen te vervallen (II) alsmede de verwijzingen naar deze nieuwe artikelen (I,III en IV).

Verworpen. Voor: SP, SGP, PVV en het lid Verdonk

Diverse artikelen

75 → **130** (Ouwehand/Roemer)

Het voorstel tot aanpassing van de Natuurbeschermingswet 1998 leidt wat de voorgestelde regeling voor het vergunningvrij maken van projecten en andere handelingen van nationaal belang alsmede wat de regeling van de zorgplicht inzake bestaand gebruik betreft, tot hiaten in de implementatie van artikel 6, tweede en derde lid, Habitatrichtlijn. De voorgestelde regeling inzake de stikstofdepositie en saldering, alsmede de bepaling over meet- en rekenvoorschriften, en de daarop betrekking hebbende delen van de toelichting behoeven aanpassing ten einde te verzekeren dat aan de Europeesrechtelijke randvoorwaarden wordt voldaan. Ten slotte is de voorgestelde regeling inzake de vrijstelling van de vergunningplicht voor bestaand gebruik onvoldoende effectief. De indiener is met de Raad van State van mening dat het onverstandig is het voorstel tot aanpassing van de Natuurbeschermingswet 1998 op te nemen in het voorstel voor een Crisis- en herstelwet. Dit amendement strekt ertoe dit voorstel te laten vervallen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

datum 17 november 2009

blad 13

Artikel 2.10a en 2.13

66 → **129** (Van der Staaij)

Het amendement maakt het mogelijk dat projectontwikkelaars kunnen verzoeken een projectuitvoeringsbesluit in twee fasen vast te stellen. Als voor alle onderdelen en fasen van een groot bouwproject, maar één projectuitvoeringsbesluit vastgesteld kan worden, zou dit betekenen dat over uiteenlopende onderdelen, zowel planologische als bouwtechnische onderdelen, in één keer geoordeeld en besloten moet worden. Dat zou de onderbouwing en de houdbaarheid van het besluit en de inzet van het instrument onder druk zetten. Het voorgestelde artikel 2.10a regelt een aantal noodzakelijke aspecten van het gefaseerd vaststellen van een projectuitvoeringsbesluit. Daarvoor is aansluiting gezocht bij artikel 2.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, waarin de gefaseerde verlening van de omgevingsvergunning is geregeld.

Verworpen. Voor: PvdA, D66, PvdD, ChristenUnie en SGP

Artikel 3.9

54 → **127** (Van der Staaij)

Met het amendement wordt beoogd de aanpassingen van de procedure voor onteigeningen op grond van Titel IV van de Onteigeningswet uit de Crisis- en herstelwet te halen. Bij onteigeningen op grond van Titel IV speelt de lokale belangenafweging een grotere rol dan bij onteigeningen op grond van de Titels II, IIa en IIc. Het is daarom, in tegenstelling tot onteigeningen op grond van de Titels II, IIa en IIc, onwenselijk de bevoegdheden voor het nemen van het onteigeningsbesluit, inclusief de voorbereidingsprocedure, op grond van Titel IV bij de Kroon te leggen.

Bovendien zijn de beoogde aanpassingen niet opportuun in aanloop naar een fundamentele herziening van de Onteigeningswet. De voorgestelde centralisatie van de onteigeningsprocedure is niet in lijn met eerdere kabinetsvoorstellen en evenmin met het door Raad van State aangedragen alternatief.

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66, PvdD, VVD en SGP

Diverse artikelen

78 → **125** (Wiegman)

Met dit amendement wordt beoogd de verplichting in stand te houden om - in geval van een projectbesluit - het bestemmingsplan daar binnen redelijke termijn aan te passen. Het ontwerp bestemmingsplan dient ter inzage te worden gelegd. Vervolgens dient de bestemmingsplanprocedure gevolgd te worden. Het is in het belang van de eigenaren, bewoners en gebruikers van het vastgoed alsmede van omwonenden dat er zo snel mogelijk een bestemmingsplan komt met de voor hen van belang zijnde bepalingen over gebruik en bouwmogelijkheden. Een snellere procedure zorgt voor het sneller onherroepelijk worden van een bestemmingsplan, waardoor sneller zekerheid voor betrokkenen verkregen wordt. Aansluitend bij de huidige regeling in de Wro waar - in geval van meer projectbesluiten binnen één bestemmingsplangebied - het bestemmingsplan binnen vier jaar moet worden aangepast, regelt dit amendement ook bij één projectbesluit dat binnen (maximaal) vier jaar een nieuw ontwerp bestemmingsplan ter inzage wordt gelegd. Door de elektronische beschikbaarstelling van het projectbesluit via RO-online wordt de kenbaarheid voor burgers gegarandeerd. Hierdoor is het mogelijk ook leges te heffen binnen de genoemde 4 jaar.

datum 17 november 2009

blad 14

Tevens is voorzien in de doorwerking van de wijziging van dit artikel in de artikelen die betrekking hebben op de tekst van de Wro zoals die komt te luiden na inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en ChristenUnie

Diverse artikelen

43 → **124** (Aptroot/Van der Staaij)

Dit amendement strekt ertoe de ont koppeling van onteigeningsprocedures en planologische procedures ongedaan te maken. De ont koppeling leidt tot een hooguit beperkte tijdswinst, omdat de uitkomst van de planologische procedure meer bepalend is voor de verwezenlijking van een project dan het moment waarop de eigendom van de daarvoor benodigde gronden overgaat. Het betreft hier een instrument dat de overheid zeer terughoudend zou moeten gebruiken en door deze ont koppeling kan er sprake zijn van onteigening zelfs wanneer het project geen doorgang vindt. Ont koppeling tussen de ruimtelijke procedure en onteigening levert te weinig tijdswinst op om een dergelijk ingrijpende maatregel te kunnen verantwoorden.

De ont koppeling wordt ongedaan gemaakt voor de Spoedwet wegverbreding (onderdeel I), de Tracéwet (onderdeel II), de Waterwet (onderdeel III), de Wet op de waterkering (onderdeel IV) en de Wet ruimtelijke ordening (onderdeel V).

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66, PvdD, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Diverse artikelen

36 → 37 → **119** (Van der Ham)

Het wetsvoorstel is gericht op de versnelling van projecten in het ruimtelijke domein. De bijdrage aan het beëindigen van de economische crisis en het bijdragen aan duurzaam herstel van de economische structuur van Nederland is echter betwistbaar bevonden, onder meer door de Raad van State. Daarnaast bevat het wetsontwerp een aantal onderdelen dat weinig met de crisis te maken heeft. De indiener is van mening dat hier sprake is van een versnellingswet die hooguit op de (middel-) lange termijn iets extra's aan de economie bijdraagt, maar die ook onafhankelijk van de crisis ingevoerd had kunnen worden. De naamgeving «crisis- en herstelwet» is daarom niet correct. De indiener stelt voor de wet aan te halen als «Versnellingswet».

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66 en CDA

Artikel 1.2

25 → **117** (Vendrik)

Door de regering bij algemene maatregel van bestuur (categorieën van) ruimtelijke en infrastructurele projecten en wettelijke voorschriften te laten toevoegen aan de bijlagen van deze wet, zet de Kamer zichzelf buitenspel. De reikwijdte van de wet wordt met het artikel tot in het oneindige opgerekend en de regering wordt een vrijbrief verschaft naar eigen inzicht wetten en projecten toe te voegen. Om haar rol als medewetgever te kunnen vervullen, kan het parlement een dergelijk verregaande en ongeclausuleerde bevoegdheid niet aan de regering overlaten. Derhalve wordt een zware nahang procedure toegevoegd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en SGP

datum 17 november 2009

blad 15

Artikel 3.3

23 → **116** (Vendrik/Van Gent)

Dit amendement geeft gemeenten de mogelijkheid om het gebruikersdeel van de OZB bij leegstand te verhalen op de eigenaar. Het amendement beoogt eigenaren van bedrijfspanden een prikkel te geven om een bestemming te vinden voor hun eigendom bij (langdurige) leegstand. Door leegstand aan te pakken, krijgt ook de economie een impuls. Bovendien passen dergelijke prikkels goed binnen de duurzaamheidsambitie van de C&H-wet: de open ruimte wordt gespaard door bestaande bebouwing goed te gebruiken. In het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Duitsland is dat al gebruikelijk.

Verworpen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66 en PvdD

Diverse artikelen

15 → **115** (Vendrik)

Binnen het huidige bestuursprocesrecht is al veel mensen en organisaties die als niet belanghebbend worden beschouwd de weg naar de bestuursrechter afgesneden. Door het stellen van een relativiteitsvereiste creëert de regering een juridische schemerzone, waarbij niet duidelijk is of een bezwaar van een burger, een bedrijf of organisatie wel of niet ontvankelijk is. Per geval zal de Afdeling rechtspraak van de Raad van State dit moeten gaan toetsen, waardoor de werkdruk toeneemt. Bovendien valt te voorzien dat er problemen ontstaan met het Verdrag van Aarhus. Daarmee neemt de regering het risico dat de Raad van State op enig moment een prejudiciële vraag aan het Europees Hof voorlegt, met alle vertraging van dien. Alleen al het feit dat er discussie is over de vraag of een dergelijke bepaling strijdig is met EU-recht, houdt dus het risico van vertraging in.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en PVV

Artikel I, II en III

13 → **114** (Vendrik)

De regering stelt voor om decentrale overheden het recht te ontzeggen beroep in te stellen tegen besluiten van het Rijk. Los van het feit dat dit niet vaak voorkomt en los van het principiële punt dat dit voorstel een hiërarchie tussen overheden veronderstelt die niet bestaat, is ook maar er de vraag of er tijdwinst mee te boeken valt. Door de we naar de bestuursrechter af te sluiten, zullen decentrale overheden in dergelijke omstandigheden hun heil zoeken bij de civiele rechter. Omdat in zulke conflicten sowieso ook andere belanghebbenden beroep zullen instellen bij de bestuursrechter, ontstaat er twee juridische sporen, waardoor de juridische complexiteit juist toeneemt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en SGP

datum 17 november 2009

blad 16

Artikel I, II en III

11 → **113** (Vendrik)

Door de regering bij algemene maatregel van bestuur (categorieën van) ruimtelijke en infrastructurele projecten en wettelijke voorschriften te laten toevoegen aan de bijlagen van deze wet, zet de Kamer zichzelf buitenspel. De reikwijdte van de wet wordt met het artikel tot in het oneindige opgerekt en de regering wordt een vrijbrief verschaft naar eigen inzicht wetten en projecten toe te voegen. Om haar rol als medewetgever te kunnen vervullen, kan het parlement een dergelijk verregaande en ongeclausuleerde bevoegdheid niet aan de regering overlaten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Diverse artikelen

69 → **111** (Ouwehand)

Het voorstel tot aanpassing van de Natuurbeschermingswet 1998 leidt wat de voorgestelde regeling voor het vergunningvrij maken van projecten en andere handelingen van nationaal belang alsmede wat de regeling van de zorgplicht inzake bestaand gebruik betreft, tot hiaten in de implementatie van artikel 6, tweede en derde lid, Habitatrichtlijn. Dit amendement strekt ertoe het voorliggende wetsvoorstel meer in overeenstemming met het Europees recht te brengen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Diverse artikelen

67 → **110** (Ouwehand)

Het kabinet heeft verzuimd heldere criteria te ontwikkelen voor de zogenaamde "ontwikkelingsgebieden", waardoor onduidelijk is wat deze gebieden zullen inhouden. Naar mening van de indiener is het wel duidelijk dat het niet zal gaan om projecten die de duurzaamheid bevorderen, aangezien werkelijk duurzame ontwikkelingen nooit een dermate beslag kunnen leggen op de milieugebruiksruimte dat daarvoor de genoemde milieuwetten voor een periode van 15 jaar buiten werking gesteld moeten worden. Tevens is niet duidelijk gemaakt op welke wijze er uiteindelijk wel weer aan de normen voldaan zullen worden, nog wat de sanctie is wanneer de normen niet gehaald worden. Tevens wijst de indiener op het Verdrag van Aarhus in verband met het overschrijden van milieunormen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Artikel 3.8

109 (Ouwehand)

In de geest van het Verdrag van Aarhus moeten belanghebbenden beroep kunnen aantekenen tegen beheerplannen waar de mogelijkheid bestaat dat natuurwaarden en instandhoudingsdoelen onvoldoende gewaarborgd zijn. Onderdeel J zondert handelingen die de instandhoudingsdoelstelling in gevaar brengen, ten onrechte uit van beroep. Dit amendement zorgt ervoor dat deze bepaling vervalt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

datum 17 november 2009

blad 17

Artikel 3.7

86 → **108** (Roemer)

Dit amendement beoogd te voorkomen dat besluitvorming over aanleg of uitbreiding van mijnbouwwerken, op de aanleg of uitbreiding van mijnbouwwerken ten behoeve van de opslag van stoffen en op pijpleidingen die dergelijke mijnbouwwerken verbinden van Rijksweg wordt opgelegd aan gemeenten en provincies. Mijnbouwwerken als CCS-projecten mogen alleen doorgang vinden als daar maatschappelijk draagvlak voor is en op steun kan rekenen van lokale besturen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdD en PVV

Artikel 3.8

79 → **107** (Van der Ham)

In dit extra lid wordt zeker gesteld dat geen ontwikkelingen zijn toegestaan zolang door het bevoegd gezag - meestal de provincies - ter zake geen beleidsregels of algemene voorschriften zijn vastgesteld. Het is immers van belang dat als een bedrijf uitbreidt of als nieuwvestiging plaatsvindt, deze ontwikkeling past binnen het samenhangende beleid gericht op de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling. Voorkomen moet worden dat gebruikmaking van depositieruimte die wordt gecreëerd door bijvoorbeeld technische maatregelen leidt tot een standstillsituatie, terwijl het veelal aangewezen zal zijn dat per saldo in het gebied een reductie wordt bereikt. Door te eisen dat ter zake van de wijze waarop de instandhoudingsdoelstellingen worden gerealiseerd eerst een duidelijk kader is geschapen, wordt voorkomen dat nadat de uitbreiding of nieuwvestiging is gerealiseerd, aanvullende of andere investeringen nodig blijken te zijn om de natuurdoelen te halen. Dit ook met het oog op de rechtszekerheid.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en D66

Bijlage I na punt 2.3

29 → **106** (Van der Ham/Vendrik)

Indiener voegt met dit amendement de ecologische hoofdstructuur (EHS) toe als project aan de Crisis- en herstelwet. Het wetsvoorstel is gericht op de versnelling van projecten in het ruimtelijke domein, teneinde de economische crisis en haar gevolgen te bestrijden en een goed en duurzaam herstel van de economische structuur van Nederland te bevorderen. De EHS betreft een netwerk van zowel grote als kleine gebieden in Nederland waar flora en fauna voorrang genieten. Bestaande natuurgebieden, reservaten, natuurontwikkelingsgebieden, robuuste verbindingen, landbouwgebieden en grote wateren vormen samen de EHS, waardoor deze functioneert als ruggengraat van de Nederlandse natuur. Door natuurgebieden te vergroten en met elkaar te verbinden, kunnen planten en dieren zich eenvoudiger verspreiden over meer gebieden.

De EHS moet in 2018 klaar zijn en moet gaan bestaan uit 728.500 ha, waarvan bijna twee derde bestaande natuur is. Uit diverse evaluaties van onder meer het Planbureau voor de Leefomgeving, de Wageningen Universiteit en provincies blijkt dat het proces voor de uitvoering van de EHS moeizaam verloopt. Toevoeging van de EHS aan de Crisis- en herstelwet zorgt voor een versnelling van de verwezenlijking van het natuurnetwerk en zal bijdragen aan een sterkere Nederlandse natuur.

Verworpen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie

datum 17 november 2009

blad 18

Diverse artikelen

18 → 45 → **103** (Vendrik)

De Commissie Elverding benadrukte in haar advies «Sneller en Beter» het belang van een goede voorfase van besluitvormingsprocessen. Juist door in deze fase alternatieven goed in kaart te brengen en met belanghebbenden te bekijken, kan draagvlak worden gecreëerd, tijdswinst geboekt en beroepszaken worden voorkomen. Daarbij zijn alternatievenonderzoek en advies van de Commissie-mer onontbeerlijk. Het voorstel deze te schrappen zullen contraproductief werken. Bovendien kan de vraag gesteld worden of het schrappen van de onderzoeksverplichting naar alternatieven in het geval van een plan-mer in strijd is met de Europese mer-wetgeving, wat de situatie nog verder compliceert.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel I en II

100 (Ouwehand)

De aanleg en/of verbreding van wegen en het toegenomen wegverkeer kan zorgen voor een aantasting van de habitats en soorten in Natura2000 gebieden. Daarom zullen krachtens de Vogel- en Habitatrictlijn passende beoordelingen moeten worden uitgevoerd en dienen de bepalingen in de Natuurbeschermingswet onverkort van kracht te blijven.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel I en II

99 (Ouwehand)

De aanleg en/of verbreding van wegen en het toegenomen wegverkeer kan zorgen voor een aantasting van de habitats en soorten in Natura2000 gebieden. Daarom zullen krachtens de Vogel- en Habitatrictlijn passende beoordelingen moeten worden uitgevoerd en dienen de bepalingen in de Natuurbeschermingswet onverkort van kracht te blijven.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel 1.11

93 (Vendrik)

Met de kilometerprijs wordt beoogd de hoeveelheid verkeer te beperken en verkeer beter over de dag te verspreiden, teneinde de infrastructuur efficiënter te gebruiken. Het ligt voor de hand bij plannen rond nieuwe infrastructuur ook te berekenen wat het effect van de kilometerprijs is op het bestaande wegennet. Als blijkt dat de bereikbaarheid met de kilometerprijs voldoende toeneemt, kan wellicht van dure investeringen worden afgezien.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

datum 17 november 2009

blad 19

Artikel I, II en III

88 (Roemer)

Dit amendement strekt tot doel de rechtsbescherming van omwonenden, natuur en milieu te garanderen. Het voorstel van wet is zonder enige restrictie de mogelijkheid gecreëerd om 10 jaar lang meer schade aan volksgezondheid, natuur en milieu toe te brengen als wenselijk geacht. Daarnaast is toezicht op naleving en handhaving na de termijn van 10 jaar onvoldoende geborgd door aan het bevoegd gezag over te laten op welke wijze alsnog aan die norm zal worden voldaan.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en PVV

Artikel 5.7

87 (Roemer)

Artikel 5.7 lid 1 beoogt alle vergunningaanvragen vallend onder het regime van de WABO toe te voegen aan de Crisis en Herstelwet. Dit zou welhaast een vrijbrief zijn voor een ieder die een omgevingsvergunning aanvraagt om meer schade aan milieu en volksgezondheid toe te brengen dan noodzakelijk. Dit amendement beoogt te voorkomen dat dit zal gebeuren en dat lichtvaardig wordt besloten over al die aanvragen voor inrichtingen en mijnbouwwerken die een ingrijpende veranderingen in het landschap en schade aan milieu en volksgezondheid kunnen veroorzaken.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en PVV

Artikel 4.3

48 → **80** (Vendrik)

Met dit amendement wordt beoogd de Energie Prestatie Coëfficiënt (EPC) voor nieuwbouw jaarlijks met 0,05 aan te scherpen ten opzichte van de geplande norm van 0,6 in 2011. Door dit amendement komt de norm in 2014 uit op 0,4. Door het aanscherpen van de EPC wordt een flinke impuls gegeven aan innovatie in de bouw. Nieuwe technieken om energie te besparen die nu wel beschikbaar zijn, maar waarvoor nog geen noodzaak bestaat ze toe te passen, worden met scherpere nomen interessant. Dat levert werkgelegenheid op in de (duurzame) bouw en verwante sectoren. Bovendien komen de kabinetsdoelstellingen voor energiebesparingen ermee beter binnen bereik.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel 2.4

74 (Ouwehand)

Met dit amendement wordt beoogd te regelen dat de in de Crisis- en herstelwet aangekondigde bij AMvB aan te wijzen experimenten worden voorgehangen bij beide kamers der Staten-Generaal. Gezien de manier waarop in het licht van een experiment wordt afgeweken van geldende regelgeving ligt het voor de hand om de wetgever daarin te betrekken. De wetgever kan dat niet overlaten aan de regering alleen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

datum 17 november 2009

blad 20

Artikel I en II

73 (Ouwehand)

Het kabinet heeft niet of onvoldoende duidelijk gemaakt waar zij op doelt bij «experimenten» waarbij afgeweken kan worden van wettelijke regels en normen. De gehanteerde criteria zijn daartoe veel te weinig specifiek of zelfs helemaal niet nader gedefinieerd. Naar mening van de indiener is het wel duidelijk dat het niet zal gaan om projecten die de duurzaamheid bevorderen, aangezien werkelijk duurzame ontwikkelingen nooit een dermate beslag zullen leggen op de milieugebruiksruimte dat daarvoor de genoemde wetten buiten werking gesteld moeten worden. Tevens is niet duidelijk op welke wijze er uiteindelijk aan de normen voldaan kan worden, nog wat de sanctie is wanneer de milieunormen niet gehaald worden. De indiener wijst verder op de zeer reële kans op grote juridische onzekerheden, en is aldus van mening dat noch een duurzame leefomgeving, noch de rechtszekerheid van burgers, ondernemers, maatschappelijke organisaties gediend is met genoemde afdeling.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Artikel 1.6a

71 (Ouwehand)

Art. 1.6a bepaalt dat na afloop van de beroepstermijn geen nieuwe beroepsgronden kunnen worden aangevoerd. Ook nieuwe gegevens, die wellicht ter tafel komen naar aanleiding van nog niet eerder afgeronde onderzoeken, mogen dan niet meer ingediend worden. Van burgers of milieuorganisaties wordt straks verwacht dat zij binnen zes weken na publicatie van besluiten de gronden van het besluit begrijpen kunnen controleren. De balans tussen mogelijk versnellende werking ten behoeve van het aanjagen van de economie in crisistijden en de rechtsstatelijk noodzakelijke waarborgen voor de rechten van particulieren en milieuorganisaties die opkomen voor een deel van het algemeen belang dat makkelijk wordt gepasseerd is hier zoek. Dit amendement regelt dat het aanvullen van de beroepsgronden mogelijk blijft.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Artikel 1.6

70 (Ouwehand)

Art. 1.6a bepaalt dat na afloop van de beroepstermijn geen nieuwe beroepsgronden kunnen worden aangevoerd. Ook nieuwe gegevens, die wellicht ter tafel komen naar aanleiding van nog niet eerder afgeronde onderzoeken, mogen dan niet meer ingediend worden. Van burgers of milieuorganisaties wordt straks verwacht dat zij binnen zes weken na publicatie van besluiten de gronden van het besluit begrijpen kunnen controleren. De balans tussen mogelijk versnellende werking ten behoeve van het aanjagen van de economie in crisistijden en de rechtsstatelijk noodzakelijke waarborgen voor de rechten van particulieren en milieuorganisaties die opkomen voor een deel van het algemeen belang dat makkelijk wordt gepasseerd is hier zoek. Dit amendement regelt dat het aanvullen van de beroepsgronden mogelijk blijft.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

datum 17 november 2009

blad 21

Diverse artikelen

68 (Ouwehand)

De regering stelt voor het beschermingsregime voor natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van gebieden anders dan vereist ingevolge de Vogel- en Habitatrichtlijn, te verlagen. Dat is in het licht van de weinig gunstige staat waarin de Nederlandse natuur zich bevindt, zeer ongewenst. Indiener is dan ook van mening dat het bestaande beschermingsniveaus gehandhaafd dienen te blijven.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel I en II

65 (Ouwehand)

De lex silencio voor aanlegbesluiten werkt onzorgvuldige besluitvorming in de hand. De bepaling houdt in dat de gevraagde vergunning van rechtswege wordt verleend na afloop van de termijn die het bevoegd gezag heeft om het gevraagde besluit te nemen. Daarmee wordt het risico op de uitgifte van vergunningen die op basis van wettelijke bepalingen nooit hadden mogen worden verleend, levensgroot. Het laten vervallen van dit artikel borgt zorgvuldige besluitvorming.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Diverse artikelen

64 (Ouwehand)

Onderzoek naar alternatieven en een advies van de commissie mer kan het besluitvormingstraject helpen door het nemen van zorgvuldige beslissingen, die uiteindelijk ook stand zullen houden bij de rechter. Bovendien werpen de onderzochte alternatieven niet zelden nieuw licht op het voorliggende plan. De tijdwinst die gepaard zal gaan met invoering van dit artikel is tevens zeer beperkt. De indiener is dan ook van mening dat de huidige mer regelgeving gehandhaafd moet blijven.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel I en II

63 (Ouwehand)

Dit amendement zorgt ervoor dat het onderdeel van de wet dat de rechter de mogelijkheid biedt tot het passeren van gebreken komt te vervallen. Zowel vormfouten als materiële gebreken zouden op grond van de voorgestelde crisis- en herstelwet gepasseerd kunnen worden door de rechter. Dit lokt onzorgvuldige besluitvorming uit, immers, het maken van fouten heeft op deze manier geen consequenties meer. Bovendien zorgt dit artikel voor rechtsonzekerheid, het is namelijk op voorhand niet duidelijk wanneer aannemelijk is dat de belanghebbende niet door de materiële gebreken benadeeld wordt. Rechtsonzekerheid kan leiden tot een afbreuk aan het vertrouwen in het recht en de rechtstaat. Ook kan de toepassing van passeren gebreken leiden tot de noodzaak van het stellen van prejudiciële vragen, zowel de rechtbanken als de raad van State lopen daardoor het risico al snel overbelast te raken. Andere zaken zullen daardoor vertraging kunnen oplopen. en dus uiteindelijk tot vertraging op het project.

Verworpen. Voor: GroenLinks en PvdD

datum 17 november 2009

blad 22

Bijlage I, onderdeel 7.4

61 (Ouwehand)

Het versnellen van alle procedures waar een natuurtoets voor nodig is, draagt niet bij aan het waarborgen van de natuur, en draag ook niet bij aan de duurzaamheid. Naar de mening van de indiener hoort dit artikel daardoor niet thuis in dit wetsvoorstel.

Vervallen.

Bijlage I, onderdelen 5.1 en 5.2

60 (Ouwehand)

Het wetsvoorstel beoogt werkgelegenheid en duurzaamheid te bevorderen. Aanleg, wijziging en/of verbreding van wegen hoort naar de mening van de indiener niet thuis in dit wetsvoorstel.

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66 en PvdD

Bijlage I, onderdeel 1.4

58 (Ouwehand)

Co-vergisting is een end-of-pipe solution in een veehouderijsysteem dat in zijn huidige omvang op geen enkele wijze past in een duurzame samenleving. Het stimuleren van een dergelijke techniek draagt naar de mening van de indiener dan ook niet bij aan duurzaamheid en past daarom niet in dit wetsvoorstel.

Verworpen. Voor: D66 en PvdD

Artikel 3.8

56 (Roemer)

Met dit amendement wordt voorgesteld het hoofdstuk dat leidt tot aanpassing van de Natuurbeschermingswet 1998 uit de wet te schrappen. Onduidelijk is immers of dit wetsvoorstel niet zal leiden tot strijdigheid met of hiaten in de implementatie van de Habitatrictlijn m.n. artikel 6. Het traject om te komen tot een integratie van de bestaande natuurwetten is al geruime tijd ingezet. Bovendien loopt het proces van vaststelling van de eerste reeks van beheerplannen al bijna naar een afronding. Door een en ander nu in deze crisis en herstel wet op te nemen ontstaat gelegenheidswetgeving waarvoor in dit geval de noodzaak niet aanwezig is. In plaats van de beoogde versnelling en vereenvoudiging van de huidige problematiek rondom de tot standkoming van de beheerplannen raken we verder in de juridisering van de natuur- en landschapbescherming wat de realisatie van de beheerplannen onnodig zal vertragen.

Ingetrokken.

Artikel 3.8

52 (Snijder/Aptroot)

Dit amendement regelt dat in de Natuurbeschermingswet 1998 het bestaand gebruik, dat op 1 januari 2010 bekend is of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, wordt vrijgesteld van een vergunningsplicht.

Verworpen. Voor: VVD, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

datum 17 november 2009

blad 23

Bijlage II, onderdeel A

49 (Roemer)

Dit amendement verwijderd de volgende projecten van de lijst van ruimtelijke en infrastructurele projecten als bedoeld in artikel 1.1, eerste en tweede lid:

- 6 Greenport Aalsmeer/PrimaViera bij Aalsmeer;
- 14 Zuidplaspolder Driehoek tussen Rotterdam Zoetermeer en Gouda;
- 16 Oude Rijnzone Strook tussen Leiden en Bodegraven.

Dit amendement strekt tot bescherming van het Groene Hart. De uit de lijst verwijderde projecten hebben allen een aanzienlijke impact op het Groene Hart. Door ze op te nemen in de versnelde aanpak die de Wet beoogd kan de bescherming en het behoud van ruimtelijke kwaliteit niet zorgvuldig worden beoordeeld en niet voldoende worden gegarandeerd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Artikel 3.8

47 (Snijder/Aptroot)

Dit amendement regelt dat de «andere handelingen» worden geschrapt uit de Natuurbeschermingswet 1998, omdat de Vogel- en habitatrichtlijn ook alleen maar spreekt over project.

Verworpen. Voor: VVD, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel 3.8, onderdeel Ia

46 (Aptroot/Snijder)

Het betreft hier een «kan» bepaling, die niets toevoegt aan de bevoegdheid van de provincie om een op de regio toegeschreven regeling te treffen. Bepalingen in de wet die geënt zijn op de Peel-situatie kunnen in andere gebieden averechts werken, omdat daar een andere regeling tot betere resultaten kan leiden. De betrokken partijen en overheden kunnen bij het opstellen van de beheerplannen afspraken over saldering maken. Op basis van de huidige wetgeving kan het bevoegd gezag deze afspraken vastleggen. Artikel 19kf van de Natuurbeschermingswet 1998 kan daarom vervallen.

Verworpen. Voor: VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Diverse artikelen

44 (Aptroot)

De Crisis- en herstelwet heeft tot doel om Nederland sterker en sneller uit de recessie te laten komen. Dit proces is op 1 januari 2014 niet voltooid. Er is ook op een later tijdstip geen reden om de groei van de Nederlandse economie alsnog te beperken. Door alle voorgestelde wetswijzigingen een structureel karakter te geven wordt er maximaal bijgedragen aan de permanente ontwikkeling en groei van Nederland.

Niet in stemming gebracht

Artikel 5.10

41 (Koopmans)

De in de wet voorgestelde wijzigingen tot 2014, specifiek op het gebied van:

* het passeren van gebreken indien belanghebbenden daardoor niet

datum 17 november 2009

blad 24

zijn benadeeld (ook opgenomen in het voorstel wijziging bestuursprocesrecht dat naar verwachting in 2012 ingevoerd wordt)

- * het regelen van het relativiteitsvereiste (idem)
- * het verlengen van de houdbaarheid van onderzoeken die ten grondslag liggen aan een besluit
- * beperking van het beroepsrecht van decentrale overheden
- * uitsluiten van pro-forma beroepschriften en verplichting tot het doen van een uitspraak door de administratieve rechter binnen 6 maanden na afloop beroepstermijn
- * aanpassen van de MER-plicht door afschaffen van verplicht alternatievenonderzoek en advisering door de commissie MER bij projecten
- * van toepassing verklaren van de lex silencio positivo op aanvragen om een aanlegvergunning

zijn verbeteringen die natuurlijk niet in strijd zijn met geldend recht zoals het verdrag van Aarhus en Europese richtlijnen, anders hadden ze in deze wet ook niet gekund. Om overgangsproblemen te voorkomen, ligt het voor de hand dit permanent te doen. Dit amendement voorziet daarin.

Verworpen. Voor: VVD, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel 2.7

39 (Roemer/Jansen)

Als een verhuurder een goed en overtuigend renovatieplan aan huurders voorlegt waarin de energetische prestaties van de woning verbeterd worden, zonder dat daarbij de woonlasten per saldo stijgen, zullen huurders over het algemeen met de plannen instemmen. Het is daarom onnodig de rechten van de huurders te beperken.

Ingetrokken.

Artikel 2.9

30 (Samsom/Wiegman)

Volgens de Amvb Ruimte moet de provincie eens in de vier jaar het bestaand bebouwd gebied in kaart brengen. Dit zal binnen de provinciale verordeningen worden opgenomen. Met de beperking van de werking van afdeling 6 Versnelde uitvoering van bouwprojecten van deze Wet tot bouwplannen binnen de bebouwde contour wordt binnenstedelijk bouwen bevoordeeld boven bouwen in het buitengebied.

Ingetrokken.

Bijlage II, onderdeel D, nummer 3

24 (Vendrik)

Op basis van de prognoses die dhr. Alders maakte over de groei in de luchtvaartsector, valt niet te verwachten dat Schiphol voor 2017 (en waarschijnlijk nog veel later) tegen de grenzen van haar milieuruimte aanloopt en tot uitplaatsing van vluchten naar (bijvoorbeeld) Eindhoven hoeft om te zien. In dat licht bezien is niet duidelijk hoe dit project een bijdrage kan leveren aan economisch herstel, nog los van de strijdigheid met de duurzaamheidsdoelstelling van het kabinet.

Het vaststellen van de gebruiksmogelijkheden van Vliegveld Eindhoven is bovendien niet los te zien van de gesprekken met omwonenden van het vliegveld met dhr. Alders. Door de

datum 17 november 2009

blad 25

uitbreiding van luchthaven Eindhoven op te nemen in dit wetsvoorstel, worden die gesprekken gefrustreerd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel 5.1

22 (Vendrik)

Door de regering bij algemene maatregel van bestuur niet nader omschreven regels te kunnen laten stellen gericht op een versnelling van de ontwikkeling en de verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten, zet de Kamer zichzelf buitenspel. De reikwijdte van de wet wordt met het artikel ongerekt tot onduidelijke proporties. Om haar rol als medewetgever te kunnen vervullen, kan het parlement een dergelijk verregaande en ongeclauseerde bevoegdheid niet aan de regering overlaten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Bijlage II, onderdeel E, nummer 2

21 (Vendrik)

De verbreding van de A1, de A6 en de A9 is in 2007 in studie genomen, als alternatief voor een directe verbindingsweg tussen de A6 en de A9. Een keus waarbij de natuur gespaard werd, maar waarbij de capaciteit van wegen vlakbij bewoond gebied flink werd opgekrikt. Het is richting de omwonenden van die wegen niet gepast nu via dit wetsvoorstel uitvoering te forceren en de mogelijkheden voor beroep van belanghebbenden te beperken. Zo'n gang van zaken is funest voor het draagvlak van dit project en andere infrastructurele projecten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Bijlage III, artikel 3.16

20 (Vendrik)

Met de toepassing van de Lex silencio positivo bij aanlegvergunningen gaat de regering voorbij aan het feit dat aanlegvergunningenstelsels worden ingesteld om kwetsbare belangen te beschermen. Het is niet redelijk om dergelijke belangen op te offeren op het moment dat een vergunningverlener nalatig is. De 'straf' komt immers niet bij een bestuursorgaan terecht, maar bij belanghebbenden. Daarnaast bestaan er verregaande praktische bezwaren tegen dit artikel, omdat een bezwaar dat niet op schrift gesteld is en ongemotiveerd is, ook niet aan een bezwaartermijn te verbinden is, waardoor rechtsongelijkheid ontstaat.

Verworpen. Voor: GroenLinks en PvdD

Bijlage II, onderdeel E, nummer 5

19 (Vendrik)

Na een besluitvormingsproces rond het al dan niet aanleggen van de A4 Midden Delfland van enkele decennia, waarbij met name de Rijksoverheid zelf zich weinig besluitvaardig toonde, is het niet erg gepast nu via dit wetsvoorstel een beslissing te forceren en de mogelijkheden voor beroep van belanghebbenden te beperken. Zo'n gang van zaken is funest voor het draagvlak van dit project en andere infrastructurele projecten.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

datum 17 november 2009

blad 26

Bijlage II, onderdeel D, nummer 2

17 (Vendrik)

Minister Eurlings liet op 6 oktober per brief weten dat Luchthaven Schiphol voorlopig niet zal investeren in een baanverlening van vliegveld Lelystad. In dat licht bezien is niet duidelijk hoe dit project een bijdrage kan leveren aan economisch herstel, nog los van de strijdigheid met de duurzaamheidsdoelstelling van het kabinet.

Het vaststellen van de gebruiksmogelijkheden van Vliegveld Lelystad is bovendien niet los te zien van de gesprekken met omwonenden van het vliegveld met dhr. Alders. Door de uitbreiding van luchthaven Lelystad op te nemen in dit wetsvoorstel, worden die gesprekken gefrustreerd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Bijlage II, onderdeel D, nummer 1

16 (Vendrik)

Het al dan niet opnieuw in exploitatie nemen van vliegveld Twente is een complex en omstreden besluit. Er heeft echter nog geen definitieve besluitvorming over dit project in de kamer plaatsgevonden: de Structuurvisies gebiedsontwikkeling Luchthaven Twente en de Luchtvaartnota zijn nog niet in de Tweede Kamer besproken. Evenmin is er een exploitant voor de luchthaven gevonden, toch een voorwaarde om überhaupt tot ontwikkeling van een eventuele luchthaven te komen. Het is dan ook onduidelijk hoe dat project, waarvan evenmin duidelijk is hoe het binnen het streven naar duurzaamheid te passen valt, snel werk zou kunnen opleveren. Het project hoort dus niet in het wetsvoorstel thuis.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Bijlage II, onderdeel A, nummer 19

14 (Vendrik/Van der Ham)

Het integrale gebiedsontwikkelingsplan IJsseldelta-Zuid bij Kampen behelst ondermeer de aanleg van een bevaarbare hoogwatergeul («blauwe bypass»). De hoogwatergeul is nog steeds omstreden, omdat de veiligheid van Kampen in het geding is bij een dijkdoorbraak. Door de dijken langs de hoogwatergeul is Kampen namelijk van alle kanten omgeven door water, wordt de oppervlakte van Kampen-stad aanzienlijk verkleind waardoor de stad komt te liggen in een «badkuip», die bij een dijkdoorbraak snel vol loopt. Ook is er een relatie met het waterpeil van het IJsselmeer, waar op zijn vroegst in 2015, bij het vaststellen van nieuwe dijknormen, een besluit over genomen wordt. Bovendien gaat de hoogwatergeul door het Zwartendijkgebied, een kwetsbaar cultuurhistorisch landschap, waar bovendien 1 300 woningen gepland zijn. Het geeft geen pas een dusdanig complex project, waar zoveel vraagtekens te zetten zijn bij het draagvlak, in deze wet op te nemen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

Artikel 5.2

10 (Vendrik)

De regering stelt voor de beroepsmogelijkheid te schrappen voor de toevoeging per AMvB van nieuwe elementen aan Bijlagen I, II en III. Door het schrappen van deze beroepsmogelijkheid, ontstaat er een disbalans tussen de bevoegdheden van regering, die (zonder bemoeienis van de Kamer) in principe een eindeloze reeks projecten en regels aan

datum 17 november 2009

blad 27

de lijsten in de Bijlagen kan toevoegen, zonder dat belanghebbenden in de gelegenheid zijn daar beroep tegen aan te tekenen. Die zelfde bedenking geldt ook tegen de regering dat de aanwijzing van ontwikkelingsgebieden niet voor beroep openstaat. Door de aanwijzing van een ontwikkelingsgebied ontstaan weer ruime mogelijkheden om wet- en regelgeving ruim te interpreteren, dus tegen de aanwijzing zou in het kader van «checks en balances» beroep moeten openstaan.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

Moties

85 (Vendrik c.s.) over een extra subsidie voor energiebesparingsmaatregelen

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

89 (Van der Ham c.s.)

overwegende, dat de commissie-Elverding belangrijke adviezen heeft gegeven rond het versnellen van procedures inzake een zorgvuldige handelwijze van overheden;

constaterende, dat in de Crisis- en herstelwet deze aanbevelingen slechts gedeeltelijk zijn overgenomen;

verzoekt de regering vóór het einde van 2009 met een actieplan-Elverding te komen, waarbij de aanbevelingen van de commissie-Elverding tot beleid worden gemaakt,

Met algemene stemmen aangenomen

90 (Van der Ham / Vendrik) over het voorleggen van de wet aan het Centraal Planbureau voor een quick scan

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

91 (Aptroot c.s.)

overwegende, dat de Crisis- en herstelwet de Nederlandse economie sneller en sterker uit de economische recessie moet laten komen;

overwegende, dat het kabinet dit met name wil bereiken door vereenvoudiging van de besluitvorming bij verschillende soorten projecten;

overwegende, dat kabinet en Kamer vorig jaar een advies van de commissie-Elverding over versnelling en versterking van besluitvorming hebben geaccepteerd, dat stelde dat dit doel met name bereikt kan worden met een betrokken, professionele en besluitvaardige overheid, die inzet op een gedegen verkenningsfase, waardoor draagvlak wordt gecreëerd;

constaterende, dat de Crisis- en herstelwet voor het merendeel voorbijgaat aan dit advies van de commissie-Elverding, maar dat dit wetsvoorstel hier wel ruimte voor laat;

verzoekt het kabinet om de verantwoordelijke overheden nogmaals actief te wijzen op het advies van de commissie-Elverding en hen te adviseren, volgens dit advies te werk te gaan,

Met algemene stemmen aangenomen

92 (Aptroot) over voorstellen voor aanpassing van de wet- en regelgeving op het gebied van natuur en milieu

Verworpen. Voor: VVD, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

datum 17 november 2009

blad 28

94 (Ouwehand) over een onafhankelijk onderzoek naar de uitvoeringspraktijk van het natuurbeschermingsbeleid

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

95 (Ouwehand) over intrekking van de Crisis- en herstelwet

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en PvdD

96 (De Mos) over een permanente wetswijziging om infrastructurele projecten te versnellen

Verworpen. Voor: VVD, PVV en het lid Verdonk

97 (De Mos) over het opnemen van primair achterstallig onderhoud van de dijken

Verworpen. Voor: PVV en het lid Verdonk

98 (Roemer) over een nadere beoordeling van de wet door de Raad van State

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

101 (Roemer) over de aanpak van de vertragende werking van het huidige grondbeleid

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en PvdD

105 (Samsom c.s.)

overwegende, dat de Crisis- en herstelwet vooral van invloed is op de laatste fase van de besluitvorming;

overwegende, dat het grootste deel van de vertraging van plannen optreedt in de eerste fase: bij planvoorbereiding en -uitwerking;

overwegende, dat trage besluitvorming structureel aangepakt kan worden door verbetering van de eerste fase;

overwegende, dat de commissie-Elverding daarover breed gedragen aanbevelingen heeft gedaan;

overwegende, dat de regering reeds eerste stappen heeft gezet om de adviezen van Elverding te implementeren, maar dat een voortvarender aanpak mogelijk en nodig is;

verzoekt de regering de aanbevelingen van Elverding onverkort toe te passen op alle projecten in de Crisis- en herstelwet;

verzoekt de regering om binnen 3 maanden te komen met voorstellen voor aanvullende wetgeving om de Elverdingaanpak te verwerken in alle relevante ruimtelijke wetten,

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk